

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการ หนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่”

1. หลักการและเหตุผล	1-5
2. วัตถุประสงค์	5
3. เป้าหมาย	6
4. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	6
5. ขั้นตอนการดำเนินการ/ผู้รับผิดชอบ	6-7
6. ระยะเวลาดำเนินการ/งบประมาณ	7-8
7. การบริหารความเสี่ยง	8-13
8. การติดตามและประเมินผล	14
9. ข้อเสนอแนะ	14-15
กิตติกรรมประกาศ	16
บรรณานุกรม	17
ภาคผนวก	18 – 21
ประวัติผู้เขียนเอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคล	22

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น โดยเฉพาะในพื้นที่ชั้นในที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและมีความหนาแน่นของประชากรสูงมาก มีปัญหาการจราจรติดขัดตลอดทั้งวัน รวมทั้งมีปัญหามลพิษต่างๆ มากมาย เช่น มลพิษทางอากาศ น้ำเน่าเสีย เสียงดังเกินระดับมาตรฐาน ซึ่งส่วนหนึ่งของปัญหาดังกล่าวเกิดจากปัญหาในเรื่องของขยะมูลฝอย แผนปฏิบัติการกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2557 มีเป้าหมายสำคัญ กรุงเทพเพื่อคนรุ่นใหม่ (Bangkok for New Generation) หมายถึงการมุ่งเน้นพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การบริหารจัดการ รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ - ผู้มีส่วนเสีย (Stakeholders) ที่คำนึงถึงความสมดุลและความยั่งยืนในด้านสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายคือ ลดอัตราการเกิดขยะให้น้อยกว่า 1 กิโลกรัมต่อคน/ต่อวัน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและเอกชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาด เช่น โครงการหน้าบ้านหน้ามอง โครงการกำหนดเวลาทิ้งเวลาเก็บ โครงการรณรงค์ส่งเสริมการลดและแยกขยะโดยวิธี 3R คือ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) โครงการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน ได้ตระหนักถึงปัญหาขยะที่เกิดขึ้น รวมถึงการปรับปรุงระบบขนส่งขยะให้ดีขึ้นเป็นต้น ในด้านการจัดการขยะมูลฝอยและการแปรรูปขยะกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) นั้น เป็นมาตรการสืบเนื่องมาจากการคัดแยกขยะที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันเป็นผลจากการดำเนินการโดยภาคครัวเรือน และประชาชนภายใต้การรณรงค์ส่งเสริมโดยกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำให้มีการนำขยะที่ได้รับการคัดแยกอย่างเหมาะสม กลับมาใช้ใหม่ได้เพิ่มขึ้น จะเห็นได้ว่าปริมาณขยะในกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้ ประกอบด้วยขยะที่มีศักยภาพที่นำจะสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกพอสมควร ได้แก่ กระดาษ และพลาสติก มีสัดส่วนถึงเกือบ 1 ใน 3 ของปริมาณขยะทั้งหมด จากข้อมูลการรวบรวมขยะที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยหนองแขม สายไหม และอ่อนนุช ของกรุงเทพมหานครปี 2555 พบว่าปริมาณขยะกระดาษ พลาสติก และโลหะ ที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ยังต่ำมาก ดังนั้นถ้าหากส่งเสริมให้เกิดการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ได้มีมากขึ้นอีกร้อยละ 10 จะช่วยลดปริมาณขยะรีไซเคิล และลดค่าใช้จ่ายทั้งภาคประชาชน และภาครัฐได้อีกมาก ผู้ศึกษาจึงได้จัดทำรายงานโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ขึ้น โดยอาศัยความรู้ และทักษะการบริหารจัดการเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลชุมชน ข้อมูลขยะ การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การออกแบบและวางแผนบริหารโครงการ การกำกับดูแล และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ จะส่งผลให้ปริมาณขยะรีไซเคิลในพื้นที่สำนักงานเขตหนองจอกลดลง และมีมูลค่าขึ้น ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการดำเนินโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ของสำนักงาน

สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การบริหารจัดการ รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ – ผู้มีส่วนเสีย (Stakeholders) ที่คำนึงถึงความสมดุลและความยั่งยืน

ในด้านสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายสำคัญคือ ลดอัตราการเกิดขยะให้น้อยกว่า 1 กิโลกรัมต่อคน/ต่อวัน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและเอกชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาด เช่น โครงการหน้าบ้านหน้ามอง โครงการกำหนดเวลาที่เวลาเก็บขยะ โครงการรณรงค์ส่งเสริมการลดและแยกแยะขยะโดย วิธี 3 R คือ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) โครงการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาขยะที่เกิดขึ้น รวมถึงการปรับปรุงระบบขนส่งขยะให้ดีขึ้น เป็นต้น

คณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครจึงมีนโยบายให้ทุกหน่วยงานดำเนินการเพื่อพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครแห่งสิ่งแวดล้อมและให้ความสำคัญในเรื่องมลภาวะสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ของสำนักงานเขตหนองจอก เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “ลดปริมาณขยะมูลฝอย” ซึ่งเป็นนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (โครงการรณรงค์ส่งเสริมการลดและแยกแยะขยะ โดยวิธี 3R) ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (มรว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกให้กับเจ้าหน้าที่ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ

2

สำนักงานเขตหนองจอก รวมทั้งประชาชนทั่วไปในพื้นที่สำนักงานเขตหนองจอกมองเห็นความสำคัญของการจัดการขยะ โดยสามารถนำขยะที่แยกแยะหรือคัดแยกแล้วมาแลกไข่ไก่และของใช้อุปโภคบริโภคนำกลับไปใช้ประโยชน์และบริโภคได้ ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณขยะในพื้นที่สำนักงานเขตหนองจอก ตามชุมชนต่างๆ และกรุงเทพมหานครที่นำไปกำจัดลดลง ช่วยลดค่าใช้จ่ายทั้งของประชาชนและของกรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตหนองจอก จึงได้เริ่มโครงการขยะแลกไข่ขึ้นครั้งแรก เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2552 สิ้นสุดโครงการในวันที่ 28 ธันวาคม 2552 โดยให้บริการประชาชนตามหมู่บ้าน ชุมชนรวม 25 แห่ง และให้บริการที่สำนักงานเขตหนองจอกทุกวันในเวลาราชการ รวมให้บริการประชาชนจำนวน 2,971.-บาท รวมปริมาณขยะรีไซเคิล จำนวน 47,946 กิโลกรัม (เกือบ 48 ตัน) ไข่ไก่ที่ให้ประชาชนแลก รวม 81,030 ฟอง เป็นโครงการที่ได้รับความสนใจและความพึงพอใจจากประชาชนเป็นจำนวนมาก และขอให้จัดทำโครงการนี้ขึ้นอีก

สำนักงานเขตหนองจอก จึงได้ดำเนินโครงการขยะแลกไข่ (ครั้งที่ 2) ซึ่งเป็นโครงการบริการประชาชนที่ดีที่สุดของหน่วยงาน (Best Service) ในลักษณะที่มีการดำเนินกิจกรรมให้บริการ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจภารกิจ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หน่วยงาน ด้วยการใช้ทรัพยากรจากหน่วยงานของสำนักงานเขตหนองจอก และภายนอกหน่วยงาน โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และกลวิธีการประเมินผลปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554 ซึ่งการดำเนินการในครั้งนี สำนักงานเขตหนองจอก ได้ประสานขอความร่วมมือกับ บริษัท กรุงเทพผลิผลอุตสาหกรรมเกษตร

จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัท ในเครือของ บริษัท ซีพี กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ขอซื้อไข่ไก่ราคาถูกฟองละ 2.00.-บาท และได้ประสาน ขอความร่วมมือกับ บริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด สาขาสุวรรณภูมิ รับซื้อขยะในราคาปัจจุบันและเป็นธรรม โดยกำหนดเป้าหมายให้บริการตามชุมชนและหมู่บ้านต่างๆ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 40 แห่ง ทั้งนี้สำนักงานเขตหนองจอกได้ดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2554 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2554 ออกให้บริการจำนวน 41 ครั้ง จำนวน 6,455 ราย ได้ขยะรีไซเคิลทั้งสิ้น 60,802.5 กิโลกรัม (เกือบ 61 ตัน) ไข่ไข่ไปจำนวน 133,086 ฟอง

สำนักงานเขตหนองจอกได้ดำเนินการต่อ (ครั้งที่ 3) ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2555 ถึง วันที่ 13 กันยายน 2555 ออกให้บริการ 41 ครั้ง จำนวน 5,720 ราย ปริมาณขยะรีไซเคิล 52,608.6 กิโลกรัม (เกือบ 53 ตัน) ไข่ไข่ไป 121,356 ฟอง และสนับสนุนให้ชุมชนหมู่บ้านพิบูลย์ทรัพย์ดำเนินการกิจกรรมขยะแลกไข่ได้สำเร็จจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ได้สนับสนุนโรงเรียนศิริวังวิทยาการอีกหนึ่งโรงเรียนเข้าร่วมโครงการฯ

แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

แนวคิด 3R

R : REDUCE

คือ การลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง ลองมาสำรวจกันว่า เราจะลดการบริโภคที่ไม่จำเป็นตรงไหนได้บ้าง โดยเฉพาะการลดการบริโภคทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และแร่ธาตุ ต่างๆ การลดการใช้นี้ ทำได้ง่าย ๆ โดยการเลือกใช้เท่าที่จำเป็น เช่น ปิดไฟทุกครั้งที่ไม่ใช้งาน หรือเปิดเฉพาะจุดที่ใช้งาน ปิดคอมพิวเตอร์และเครื่องปรับอากาศ เมื่อไม่ใช้เป็นเวลานานๆ ถอดปลั๊กของเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น กระจกน้ำร้อนออกเมื่อไม่ได้ใช้ เมื่อต้องการเดินทางไกล ๆ ก็ควรใช้วิธีเดิน ขี่จักรยาน หรือนั่งรถโดยสารแทน การขับรถไปเอง เป็นต้น เพียงเท่านี้เราก็สามารถเก็บทรัพยากรด้านพลังงานไว้ใช้ได้นานขึ้น ประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

3

R : REUSE

คือ การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด โดยการนำสิ่งของเครื่องใช้มาใช้ซ้ำ ซึ่งบางอย่างอาจใช้ซ้ำได้หลายๆ ครั้ง เช่น การนำชุดทำงานเก่าที่ยังอยู่ในสภาพดีมาใส่เล่นหรือใส่นอนอยู่บ้านหรือนำไปบริจาค แทนที่จะทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ การนำกระดาษรายงานที่เขียนแล้ว 1 หน้า มาใช้ในหน้าที่เหลือหรืออาจนำมาทำเป็นกระดาษโน้ต ช่วยลดปริมาณการตัดต้นไม้ได้เป็นจำนวนมาก การนำขวดแก้วมาใส่น้ำรับประทานหรือนำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ต่างๆ เช่น แจกันดอกไม้หรือที่ใส่ดินสอ เป็นต้น นอกจากจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ลดการใช้พลังงาน แล้วยังช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมและยังได้ของน่ารักๆ จากการประดิษฐ์ไว้ใช้งานอีกด้วย

R : RECYCLE

คือ การนำหรือเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมารีไซเคิล หรือนำกลับมาใช้ใหม่ เป็น การลดการใช้ทรัพยากรในธรรมชาติจำพวกต้นไม้ แร่ธาตุต่างๆ เช่น ทราชัย เหล็ก อลูมิเนียม ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้

สามารถนำมารีไซเคิลได้ยกตัวอย่างเช่น เศษกระดาษสามารถนำไปรีไซเคิลกลับมาการนำแก้วหรือพลาสติกมาหลอมใช้ใหม่เป็นขวด ภาชนะใส่ของ หรือเครื่องใช้อื่นๆ ฝากระป๋องน้ำอัดลมก็สามารถใช้เป็นกล่องหรือถุงกระดาษ นำมาหลอมใช้ใหม่หรือนำมาบริจาคเพื่อทำขาเทียมให้ กับคนพิการได้

ทฤษฎีแรงจูงใจ

คำว่าแรงจูงใจ (motivation) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Mover” ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ” (To move a person to a course of action) ดังนั้นแรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกวงการ

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ Maslow’s hierarchy of needs, motivation

ทฤษฎีแรงจูงใจตามลำดับขั้นของมาสโลว์ กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง ความต้องการเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความต้อการ ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้น ดังนี้ (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 7-9)

1. ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (affiliation or acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

การจัดทำโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” นั้นมีหลายขั้นตอน ฉะนั้นจึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการเนื่องจากมีความคุ้นเคย กับชุมชนกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ สามารถที่จะประสานงาน ประชาสัมพันธ์ เชิญชวน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้ประสิทธิผลและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของฝ่ายรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม สำนักเขตหนองจอก

การมีส่วนร่วม (participation) คือ เป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความ ต้องการ และทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน จะต้องมีการจัดกิจกรรม การปฏิบัติ เหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันใดควร จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือใน นามกลุ่มนั้น กระทำผ่านองค์กร (organization) ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ (ยุพาพร รูปงาม, 2551, หน้า 5)

Erwin (อ้างอิงใน ยุพาพร รูปงาม 2551, หน้า 6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของ บุคคล แก้ไขปัญหาพร้อมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการ ปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บุญเลิศ จิตวัฒนา (2553) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับ บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนากุมิปัญญา การรับรู้ สามารถคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ เพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

Rose (อ้างอิงใน สานิตย์ บุญชู, 2557 ,หน้า 7) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของ ประชาชนไว้ กล่าวคือ ชุมชนใดที่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมมาก เท่าใด ก็จะทำให้การพัฒนาชุมชนนั้นสามารถเป็นไปได้อย่างสะดวกและสามารถดำเนิน ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ ทั้งนี้โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่า คนมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงคุณค่าของความคิดและสมรรถภาพของคนเรานั้นจะไม่มี ความหมาย ถ้าหากขาด การมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น

แนวคิดและกระบวนการมีส่วนร่วม

ในที่ประชุมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ณ องค์กรสหประชาชาติ เมื่อปี ค.ศ. 1975 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็น คำที่ไม่อาจกำหนดนิยามความหมายเดียวที่ครอบคลุมได้ เพราะความหมายของการมีส่วนร่วมอาจแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ หรือแม้แต่ในประเทศเดียวกัน ก็ตาม ดังนั้น การนิยามความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรมีลักษณะจำกัดเฉพาะในระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองหนึ่งๆ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี กลุ่มผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวได้ขยายความการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า ครอบคลุมประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชนครอบคลุมการสร้างโอกาสที่เอื้อให้สมาชิกทุกคนของชุมชนและของสังคมได้ร่วมกิจกรรมซึ่งนำไปสู่ และมีอิทธิพลต่อกระบวนการ พัฒนา และเอื้อให้ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโดยเท่าเทียมกัน

ประเด็นที่ 2 การมีส่วนร่วมสะท้อนการเข้าเกี่ยวข้องโดยสมัครใจ และเป็นประชาธิปไตยในกรณีดังนี้ คือ การเอื้อให้เกิดการพยายามพัฒนา การแบ่งสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาโดยเท่าเทียมกัน และการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมาย นโยบายและการวางแผนดำเนินการโครงการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นที่ 3 การมีส่วนร่วมเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างประชาชนและทรัพยากรเพื่อพัฒนา กับประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนดังกล่าว กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับชาติจะช่วยก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ประชาชนลงทุนลงแรงกับประโยชน์ที่ได้รับ

ประเด็นที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนอาจแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจของประเทศ นโยบาย และโครงสร้างการบริหาร รวมทั้งลักษณะเศรษฐกิจสังคมของ ประชากร การมีส่วนร่วมของประชาชนมิได้เป็นเพียงเทคนิควิธีการ แต่เป็นปัจจัยสำคัญในการประกันให้เกิดกระบวนการพัฒนาที่มุ่งเอื้อประโยชน์ต่อประชาชน

โครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ครั้งนี้จะเป็นโครงการต้นแบบ ที่จะดำเนินการให้ได้จำนวนครั้ง และจำนวนรายเพิ่มขึ้นกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา จะมีการแลกไข่พร้อมทั้งของใช้อุปโภคบริโภคอื่น ๆ ให้หลากหลายขึ้น เช่น น้ำปลา น้ำมันพืช บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และอื่นๆที่ประชาชนต้องการ เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชนในพื้นที่สำนักงานเขตหนองจอก ในเรื่องของขยะที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ต่อบ้าน ชุมชน สังคม และประเทศชาติโดยรวม ทั้งนี้กำหนดการในการดำเนินโครงการ ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2558 ถึงเดือนกันยายน 2559 (ใช้งบประมาณปี 2559) การดำเนินการในครั้งนี้มีเป้าหมายที่จะเข้าดำเนินการตามหมู่บ้าน และชุมชนต่างๆ เพิ่มขึ้นทุกวันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ไม่ต่ำกว่า 60 ครั้ง จำนวนประชากรที่นำขยะมาแลกไม่ต่ำกว่า 8,000 ราย ซึ่งคาดการณ์ว่าจะได้ปริมาณขยะทั้งหมดไม่ต่ำกว่า 90 ตัน และจะดำเนินการสนับสนุนให้ชุมชนดำเนินการอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 5 ชุมชน โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่ต่ำกว่า 5 แห่ง โดยจะเข้าไปช่วยดำเนินการในทุกขั้นตอน รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้และคอยช่วยเหลือสนับสนุนในการดำเนินการตามโครงการฯ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อเป็นชุมชนที่หน้าอยู่ สะอาด และปราศจากมลพิษต่างๆ

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อลดปริมาณขยะในพื้นที่และเป็นการเพิ่มมูลค่าของขยะรีไซเคิล ตามนโยบายของผู้บริหาร กรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อพัฒนา เสริมสร้าง ศักยภาพของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตหนองจอก เกี่ยวกับความรู้และประโยชน์ของขยะรีไซเคิลในด้านต่างๆ พร้อมทั้งสามารถช่วยแนะนำให้ความรู้แก่ประชาชนได้

2.3 เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กับหน่วยงานของภาครัฐ ในการรู้จักใช้ประโยชน์ จากขยะ เพื่อเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่สะอาด

6

3. เป้าหมาย

- 3.1 ออกหน่วยเคลื่อนที่ขยะแลกไข่ให้กับประชาชนตามหมู่บ้าน ชุมชนต่างๆ ทั่วพื้นที่ใน วันเสาร์ – วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ อย่างน้อยเดือนละ 4 ครั้ง
- 3.2 ครอบคลุมพื้นที่ดำเนินการไม่น้อยกว่า 5 ชุมชน และโรงเรียนไม่น้อยกว่า 5 แห่ง
- 3.3 ประชาชนนำขยะมาแลกไม่น้อยกว่า 8,000 คน และได้ปริมาณขยะ recycle ไม่ต่ำกว่า 90 ตัน

4. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

1. ผู้บริหารของสำนักงานเขตให้ความสำคัญ และสนับสนุนในการดำเนินโครงการ
2. ได้รับความร่วมมือจาก หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าชุด และเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
3. การจัดโครงสร้างการบริหารที่เหมาะสมของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
4. ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินโครงการ เช่น ยานพาหนะ เต็นท์ โต๊ะ เก้าอี้ ป้ายประชาสัมพันธ์
5. เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะมีทักษะ ประสบการณ์ในการดำเนินโครงการ เนื่องจากเป็นโครงการที่เริ่มตั้งแต่ ปี 2552, 2554 และปี 2555
6. ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะมีกิจกรรมให้ความรู้ในการคัดแยกขยะรีไซเคิล การส่งเสริม การแปรรูปขยะเศษอาหารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ซึ่งร่วมกับโรงเรียน หมู่บ้าน ผู้นำชุมชน และสถานประกอบการ มาโดยตลอด ทั้งนี้เมื่อมีโครงการขยะแลกไข่ประชาชนก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

5. ขั้นตอนการดำเนินการ/ผู้รับผิดชอบ

- 5.1. ขั้นตอนการดำเนินการ
  - 5.1.1 จัดทำและขออนุมัติโครงการ
  - 5.1.2 สำรวจชุมชนที่มีความต้องการ และความสนใจเข้าร่วมโครงการ
  - 5.1.3 แต่งตั้งคณะกรรมการทำงาน ร่วมระหว่าง สำนักงานเขตหนองจอก (เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาด และสวนสาธารณะ สำนักงานเขตหนองจอก) กับร้านค้า บริษัท และชุมชน พร้อมทั้งมอบหมายหน้าที่ให้กับ เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะสำนักงานเขตหนองจอก เช่น

- ประสานกับ บริษัท กรุงเทพมหานครผลิตผลอุตสาหกรรม การเกษตรจำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของ บริษัท ซีพี กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ขอซื้อไข่ไก่ในราคาพิเศษ ฟองละ 2.- บาท โดยขอให้อำนวยความสะดวกในการซื้อและรับไข่ไก่ เพื่อใช้ตามโครงการฯ

- ประสานกับ ร้านค้าส่งภายในพื้นที่ โดยขอให้ขาย – ส่ง ของใช้อุปโภคบริโภค ในราคาส่ง เพื่อใช้ตามโครงการฯ

- ประสานกับ บริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด สาขาสุวรรณภูมิ เพื่อรับซื้อขยะตามโครงการฯ ในราคาปัจจุบันและเป็นธรรม

7

5.1.4 ประชุมคณะกรรมการ กำหนดออกแบบการจัดตั้งเต็นท์เพื่อเป็นจุดรับ “ขยะแลกไข่” เช่น

- จัดตั้งเต็นท์ “ขยะแลกไข่” จุดหลักที่สำนักงานเขตหนองจอก 1 จุด ตั้งแต่เวลา 07.00 น. – 14.00 น. ทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ

- หมุนเวียนตั้งเต็นท์ “ขยะแลกไข่” ให้กับชุมชนที่ได้รับการสำรวจไว้ว่ามีความสนใจและต้องการเข้าร่วมโครงการ ทุกวันหยุดราชการและวันหยุดนักขัตฤกษ์

5.1.5 จัดทำแผนเสนอขออนุมัติโครงการ

5.1.6 ประชาสัมพันธ์โครงการให้ประชาชนทราบวัตถุประสงค์ และเชิญชวนเข้าร่วมโครงการ

5.1.7 เตรียมวัสดุอุปกรณ์

- ไข่ไก่
- ของใช้อุปโภคบริโภค
- เต็นท์
- โต๊ะ, เก้าอี้
- ป้ายประชาสัมพันธ์ จุดตั้งเต็นท์
- รถขนวัสดุอุปกรณ์

5.1.8 เจ้าหน้าที่ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการใช้ทรัพยากร (วัสดุอุปกรณ์) ที่มี เช่น รถบรรทุกแบบกระบะเท้ายจำนวน 1 คัน และรถบรรทุกขนาดเล็ก จำนวน 1 คัน เพื่อประชาสัมพันธ์ และบรรทุกขยะรีไซเคิลจากชุมชนกลับมาที่สำนักงานเขตหนองจอก หรือนำไปส่งที่ บริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด สาขาสุวรรณภูมิ

5.1.9 จัดตั้งเต็นท์ “ขยะแลกไข่” ตามแผนการดำเนินโครงการ

5.1.10 จัดเจ้าหน้าที่ทำบัญชีราคาวัสดุรีไซเคิลให้เป็นปัจจุบัน โดยประสานงานกับ บริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด สาขาสุวรรณภูมิ โดยติดประกาศให้ประชาชนทราบก่อนการดำเนินการทุกครั้ง

5.1.11 จัดทำข้อมูลปริมาณขยะรีไซเคิลที่ประชาชนนำมาแลกไข่ไก่ และของใช้อุปโภคบริโภคแต่ละครั้ง แยกเป็นขยะรีไซเคิลแต่ละประเภท มีน้ำหนัก และมูลค่าเท่าใด รวมทั้งของใช้อุปโภคบริโภคที่ประชาชนแลกเป็น จำนวนเท่าใด เพื่อประเมินผลและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

5.2 ผู้รับผิดชอบโครงการ

5.2.1 ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

5.2.2 บุคลากรฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการใช้ทรัพยากรที่มี เช่น รถบรรทุกแบบกระบะเทท้าย เพื่อจัดเก็บขยะมาที่สำนักงานเขตหนองจอกหรือนำขยะไปส่งที่บริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด สาขาสุวรรณภูมิ และรถบรรทุกขนาดเล็ก เพื่อประชาสัมพันธ์

6. ระยะเวลาดำเนินการ/งบประมาณ

6.1 ระยะเวลาดำเนินโครงการ

เริ่มโครงการฯ เดือนธันวาคม 2558 โดยจัดให้มีพิธีเปิดโครงการฯ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ โครงการฯแก่ประชาชนในพื้นที่และสิ้นสุดโครงการฯ วันที่ 30 กันยายน 2559

8

6.2 งบประมาณ

ได้รับการสนับสนุนจากชุมชน ภาคเอกชน ห้าง ร้าน และสถานประกอบการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ภาคเอกชน ห้าง ร้าน และสถานประกอบการ ให้การสนับสนุนเพื่อใช้เป็นค่าซื้อไข่ไก่และของใช้อุปโภคบริโภคเพื่อใช้แลกประมาณ 30,000 - 40,000 บาท
2. ได้รับบริจาคขยะรีไซเคิลจากชุมชน ภาคเอกชน ห้าง ร้าน และสถานประกอบการ
3. ได้รับบริจาคของใช้อุปโภคบริโภคจากสถานประกอบการ เช่น น้ำมันพืช ผงซักฟอก แก้วน้ำ จาน กะละมัง เป็นต้น

7. การบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) คือ การวัดความสามารถ ที่จะดำเนินการให้วัตถุประสงค์ของงานประสบความสำเร็จ ภายใต้การตัดสินใจ งบประมาณ กำหนดเวลา และข้อจำกัดด้านเทคนิคที่เผชิญอยู่ อย่างเช่น การจัดทำโครงการเป็นชุดของกิจกรรม ที่จะดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งในอนาคต โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด มาดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ภายใต้กรอบเวลาอันจำกัด ซึ่งเป็นกำหนดการปฏิบัติการในอนาคต ความเสี่ยง จึงอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอน และความจำกัดของทรัพยากรโครงการ ผู้บริหาร

โครงการจึงต้องจัดการความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้ปัญหาของโครงการลดน้อยลง และสามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยงหรือ การบริหารความเสี่ยง (Risk management) คือ การจัดการความเสี่ยง ทั้งในกระบวนการในการระบุ วิเคราะห์(Risk analysis) ประเมิน (Risk assessment) ดูแล ตรวจสอบ และควบคุม ความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับ กิจกรรม หน้าที่และกระบวนการทำงาน เพื่อให้องค์กรลดความเสียหายจากความเสี่ยงมากที่สุด อันเนื่องมาจากภัยที่องค์กรต้องเผชิญในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือเรียกว่า อุบัติภัย (Accident)

9

การบริหารความเสี่ยง คือ การบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการ การดำเนินงาน ต่างๆ โดยลดมูลเหตุแต่ละโอกาส ที่องค์กรจะเกิดความเสียหายเพื่อให้ระดับและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ประเมินได้ ควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการในการคิดวิเคราะห์ และ คาดการณ์ถึงเหตุการณ์ หรือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งการระบุแนวทางในการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือยอมรับได้ โดยอาจใช้วิธีดังต่อไปนี้

1. การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptation) เป็นการยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการ ควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยง
2. การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงาน หรือการ ออกแบบวิธีการทำงานใหม่เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

3. การกระจายความเสี่ยง หรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป

4. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง และหน่วยงานไม่อาจยอมรับได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมนั้นไป

ความเสี่ยงจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะ

1. ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับยุทธศาสตร์
2. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน (Operational Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติการ
3. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน
4. ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยจากอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน (Hazard Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในด้านความปลอดภัยจากอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

การบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO

ประวัติความเป็นมาของ COSO

ที่มาของ COSO เริ่มจากเหตุการณ์วิกฤตทางการเมืองและเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ปี 1970 – 1977 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศ กฎหมายแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความไม่สุจริตในการให้สินบนชาวต่างชาติ (the 1977 Foreign Corrupt Practices Act-FCPA) ซึ่งมีการกำหนดเรื่องการควบคุมภายใน ซึ่งเป็นสาระสำคัญในประกาศดังกล่าว

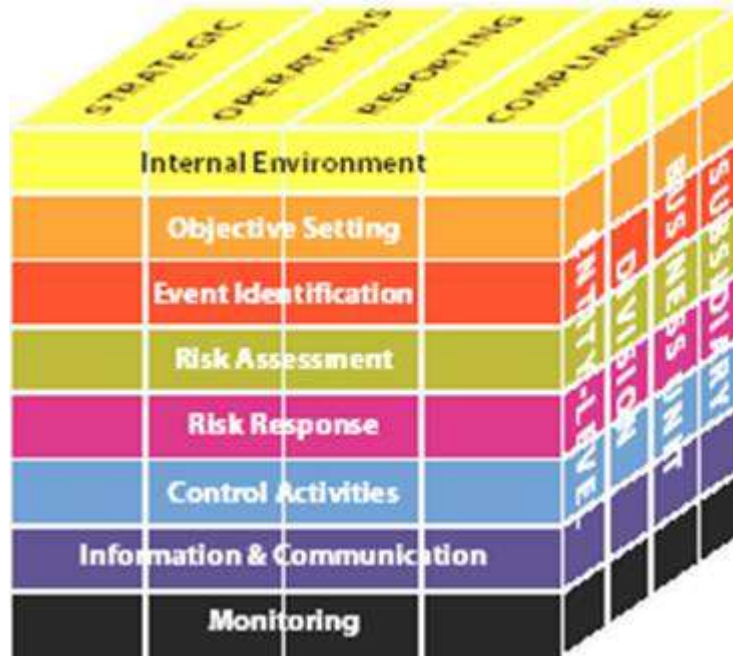
ปี 1985 (ตุลาคม) จัดตั้งองค์กรอิสระ คือ คณะกรรมการเพื่อรายงานการทุจริตแห่งชาติ (National Commission on Fraudulent Financial reporting หรือ Tread way)

ปี 1987 คณะกรรมการเพื่อการรายงานการทุจริตแห่งชาติได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการวิชาชีพอิสระอื่นๆ จัดตั้ง The Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission (COSO)

ปี 2004 COSO ได้พัฒนาแนวทางการบริหารความเสี่ยง ที่มีมาตรฐานสากลมากขึ้นเพื่อให้องค์กรสามารถใช้เป็นแนวปฏิบัติด้านการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร

ที่มา : The Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission (COSO)

กรอบการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO : ERM (Enterprise Risk Management)

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ERM (Enterprise Risk Management) คือกระบวนการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงในมุมมองของภาพที่เป็นองค์รวมแบบบูรณาการ และทั่วทั้งองค์กร ครอบคลุมทุกกิจกรรมที่จะ

นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย เช่น เป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ (Strategic) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน (Operations) การรายงาน (Reporting) และการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Compliance)

การบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO ประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการกำหนดนโยบายการบริหารงาน การดำเนินงาน และการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

1) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมขององค์กรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในการกำหนดกรอบบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายของผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานบุคลากร กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ เป็นต้น สภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการกำหนดทิศทางของกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

2) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)

องค์กรต้องพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง ให้มีความสอดคล้องกับกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อวางเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างชัดเจน และเหมาะสม

3) การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)

เป็นการรวบรวมเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับหน่วยงาน ทั้งในส่วนของปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากภายในและภายนอกองค์กร เช่น นโยบายบริหารงาน บุคลากร การปฏิบัติงาน การเงิน ระบบสารสนเทศ ระเบียบกฎหมาย ระบบบัญชี ภาษีอากร ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจต่อเหตุการณ์และสถานการณ์นั้น เพื่อให้ผู้บริหารสามารถพิจารณากำหนดแนวทางและนโยบายในการจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

4) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นการจำแนกและพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่มีอยู่ โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โดยสามารถประเมินความเสี่ยงได้ทั้งจากปัจจัยความเสี่ยงภายนอกและปัจจัยความเสี่ยงภายในองค์กร

5) การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

เป็นการดำเนินการหลังจากที่องค์กรสามารถบ่งชี้ความเสี่ยงขององค์กร และประเมินความสำคัญของความเสี่ยงแล้ว โดยจะต้องนำความเสี่ยงไปดำเนินการตอบสนองด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อลดความสูญเสียหรือโอกาสที่จะเกิดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

6) กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

การกำหนดกิจกรรมและการปฏิบัติต่างๆ ที่กระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร เช่น การกำหนดกระบวนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงให้กับบุคลากรภายในองค์กร เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

7) สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

องค์กรจะต้องมีระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปพิจารณาดำเนินการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามกรอบ และขั้นตอนการปฏิบัติที่องค์กรกำหนด

8) การติดตามประเมินผล (Monitoring)

องค์กรจะต้องมีการติดตามผล เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินการว่ามีความเหมาะสมและสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

กิจกรรมการควบคุม (Control Activity) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยงให้บรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้ 4 ประเภท

1. การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก
2. การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว
3. การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
4. การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายในขณะที่ลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจเกิดขึ้นทั้งในด้านผลกำไรและการปฏิบัติงาน ป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร และสร้างความมั่นใจในการรายงานและการปฏิบัติตามกฎระเบียบ การบริการความเสี่ยงจึงมีประโยชน์หลายประการ ดังนี้

1. ความสอดคล้องกันระหว่างความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และกลยุทธ์ขององค์กร: ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ คือ ความไม่แน่นอนโดยรวมที่องค์กรยอมรับได้โดยยังคงให้ธุรกิจบรรลุเป้าหมาย ความเสี่ยงที่ยอมรับได้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการประเมินทางเลือกในการดำเนินกลยุทธ์ การบริหารความเสี่ยงช่วยให้ผู้บริหารพิจารณาความเสี่ยงที่ยอมรับได้ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโต ความเสี่ยง และ ผลตอบแทนธุรกิจ: การบริหารความเสี่ยงสนับสนุนให้องค์กรสามารถบ่งชี้เหตุการณ์ ประเมินความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านการเติบโตและผลตอบแทนของธุรกิจ

3. การจัดการความเสี่ยง: เนื่องจากการบริหารความเสี่ยง คลอบคลุมเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นจะต้องจำกัดเฉพาะสิ่งที่เป็นความเสียหาย จึงช่วยให้ผู้บริหารสามารถบ่งชี้และใช้ประโยชน์จากเหตุการณ์ในเชิงบวกได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4. การลดความสูญเสียและสิ่งที่ไม่คาดหวังจากการดำเนินการ: การบริหารความเสี่ยงช่วยให้องค์กรตระหนักถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในทางเสียหาย ประเมินความเสี่ยง และกำหนดวิธีจัดการ ดังนั้นลดสิ่งที่ไม่คาดหวังและการสูญเสียต่อธุรกิจ

5. การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร: องค์กรทุกแห่งประสบกับความเสี่ยงมากมายซึ่งมีผลต่อหน่วยงานและการปฏิบัติงานต่างๆ การบริหารความเสี่ยงช่วยให้เห็นว่าความเสี่ยงมีความเชื่อมโยงกัน ดังนั้นการจัดการความเสี่ยงทั้งหมดจึงควรมองความเสี่ยงในภาพรวมขององค์กร

6. การสร้างโอกาส: การพิจารณาเหตุการณ์ทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นต่อองค์กรโดยไม่จำกัดเฉพาะความเสี่ยงที่เป็นความเสียหาย ช่วยให้ผู้บริหารสามารถบ่งชี้ และใช้ประโยชน์จากเหตุการณ์ในเชิงบวกได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

ในการดำเนินการตามโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” สำนักงานเจตหนองจอก นั้น ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลให้การดำเนินการไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ และแนวทางในการบริหารความเสี่ยงไว้ดังนี้

ปัจจัยเสี่ยง	ระบุความเสี่ยง	แนวทางในการบริหารความเสี่ยง
ปัจจัยภายนอก	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไม่ทั่วถึง - ประชาชนไม่สนใจเข้าร่วมโครงการเท่าที่ควร 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรใช้สื่อประชาสัมพันธ์หลายด้านๆ เช่น วิทยุชุมชน ไปสเตอร์ฯ - ควรประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลดีและประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการ
ปัจจัยภายใน	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรขาดความรู้ความสามารถในด้านจัดการขยะ 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดให้ความรู้ตามหลักวิชาการ เช่น อบรม สัมมนา ดูงานแก่บุคลากร

	- บุคลากรขาดความมุ่งมั่นในการร่วมโครงการ	- ผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจโดยการให้รางวัล
เครื่องมือ	- การดำเนินโครงการอาจขาดความต่อเนื่อง หากราคาไข่ไก่และของใช้อุปโภคบริโภคมีราคาสูงขึ้น - มูลค่าขยะรีไซเคิลในปัจจุบันลดลง / คงที่ ทำให้ประชาชนได้รับไข่ไก่และของใช้อุปโภคบริโภคจำนวนลดลง (เนื่องจากราคาสูงกว่า)	- ต้องจัดเตรียมไข่ไก่ และของใช้อุปโภคบริโภคสำรองไว้ในสต็อกพร้อมทั้งเช็คราคาที่เป็นปัจจุบันตลอดเวลา - ควรมีการประสานกับร้านรับซื้อขยะตามโครงการฯ ในราคาปัจจุบันและเป็นธรรม

8. การติดตามและประเมินผล

8.1 การติดตาม

8.1.1 ปริมาณขยะในพื้นที่ลดลง

8.1.2 ประหยัดงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ที่ต้องใช้ในการจัดการขยะ

8.1.3 เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนมีจิตสำนึกในการลดและแยกขยะ

8.1.4 สภาพแวดล้อมในพื้นที่เขตหนองจอก สะอาด สวยงาม น่าอยู่อาศัย

8.1.5 ประชาชนมีส่วนร่วมและมีทัศนคติที่ดีต่อสำนักงานเขตหนองจอกและกรุงเทพมหานครที่มีความ

ห่วงใยและช่วยลดค่าใช้จ่ายในการอุปโภคยามสภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว

8.2 การประเมินผล

8.2.1 แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโครงการฯ และรายงานผลความคืบหน้าเป็นระยะ

8.2.2 ประเมินจากปริมาณขยะรีไซเคิลที่สำนักงานเขตได้รับ ประกอบกับจำนวนไข่ไก่และของใช้อุปโภคบริโภคที่ประชาชนแลกได้

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 หากหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร (50 เขต) นำโครงการไปดำเนินการ จะช่วยให้ปริมาณขยะที่จะทิ้งลดลง

9.2 ให้บรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อฝึกให้เด็กได้เรียนรู้วิธี

ในการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี

แนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาในการดำเนินการโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ของสำนักงานเขตหนอง ในแต่ละครั้งที่ได้ดำเนินการผ่านมานั้น นับได้ว่าเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จของสำนักงานเขตหนองจอก ทั้งนี้การดำเนินการแต่ละครั้งได้นำปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มาวิเคราะห์พร้อมทั้งปรับปรุง เพื่อให้พัฒนาขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ ผู้มีส่วนได้ - ผู้มีส่วนเสีย เกี่ยวกับโครงการพบว่าประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ จึงให้ความสำคัญกับโครงการน้อยและไม่ทั่วถึง ผู้บริหารยังให้ความสำคัญกับโครงการน้อยเกินไปโดยพิจารณาได้จากการให้การสนับสนุนด้านงบประมาณน้อยมากทำให้บุคลากรฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ ขาดความมุ่งมั่น รวมทั้งขาดความรู้ในเรื่องวิชาการและเทคนิควิธีการใหม่ๆ ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมโครงการ นอกจากนี้ยังพบว่า ชุมชนที่อยู่ห่างไกลออกไปจากพื้นที่สำนักงานเขตหนองจอก ยังไม่ให้ความสำคัญกับโครงการเท่าที่ควร อีกทั้งยังมีกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ ซึ่งเป็นประชาชนที่ทำอาชีพ รับซื้อ - ขายขยะ ไม่ให้ความร่วมมือกับการดำเนินโครงการ

ปัจจัยเหล่านี้เป็นอุปสรรคในการดำเนินโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ซึ่งแนวทางการแก้ไขผู้ศึกษาเห็นควรว่าผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวให้มากยิ่งขึ้น โดยการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาหรือต่อยอดโครงการ ส่วนในด้านบุคลากรของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะควรได้รับการฝึกอบรมความรู้ทางวิชาการและเทคนิคที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น ความรู้ความสามารถการนำเทคโนโลยี

15

มาใช้ในการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างถูกหลักสุขาภิบาล และมีการนำกลับมาใช้ประโยชน์ ด้วยการใช้เทคโนโลยีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล,การบริหารจัดการขยะรูปแบบต่าง ๆ การส่งเสริมพัฒนาอาชีพจากขยะรีไซเคิลเพื่อเป็นการต่อยอดโครงการและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและอย่างยั่งยืนประการสุดท้ายควรมีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึงและสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงประโยชน์ของขยะรีไซเคิล และให้มีการทำความเข้าใจกับประชาชนที่มีอาชีพรับซื้อ - ขายขยะ โดยขอความร่วมมือให้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการหนองจอกเขตต้นแบบ “ขยะแลกไข่” ของสำนักงานเขตหนองจอกอีกทางหนึ่ง

(ลงชื่อ).....ผู้เสนอโครงการ

(นายณัฐพงษ์ วิจิตรกุล)

หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติโครงการ

(นายภิญโญ ปิ่นแก้ว)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๔ (บนก. ๑๔) ซึ่งผู้จัดทำรายงานขอขอบพระคุณท่าน ผอ.ไพโรจน์ สันตนิรันดร์ ผู้อำนวยการกองสุขภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำรายงานส่วนบุคคล ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและให้ข้อคิดอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และจัดทำรายงานฉบับนี้ตลอดระยะเวลาฝึกอบรม และ ดร.รัฐ ธนาดีเรก วิทยากรผู้ให้ความรู้ หลักวิชาการที่มีประโยชน์ และสามารถนำไปปรับใช้ได้กับการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพต่อไป

ผู้จัดทำรายงานขอขอบคุณบุคลากรที่ปฏิบัติงานในฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตหนองจอก ที่สนับสนุนการจัดทำโครงการนี้ และขอขอบคุณเพื่อนนักบริหารที่เข้าอบรมหลักสูตร

นักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๔ (บนก.๑๔) ทุกท่านที่ช่วยสนับสนุนข้อมูล และเป็นกำลังใจในการจัดทำ
รายงานฉบับนี้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

แผนปฏิบัติการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2559, แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ.
2557, แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร 12 ปี (พ.ศ. 2556 – 2559) . สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลกรุงเทพมหานคร.
สืบค้นจาก <http://203.1555.200.107/dailyplans/>, 20 มกราคม 2557.

คู่มือพัฒนาพื้นที่สีเขียว. สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <http://environbasical-es-crma-blogspot.com/2008/09/1.html>. 20 มกราคม 2557.

ยุพาพร รูปงาม. (2551). ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม 5 ทฤษฎี. หน้า (7 – 9). สืบค้นจาก
<http://km.obec.go.th/main/?name=research&file=readresearch&id=250>. 20 มกราคม 2557

सानิตย์ บุญชู. (2547). การพัฒนาชุมชน: การมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชิต นิลพานิช และกุลธนา ธนาพงศธร. (2532). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ชนบท.
ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้ทั่วไปสำหรับการพัฒนาระดับตำบล หมู่บ้าน (พิมพ์ครั้งที่ 3, หน่วยที่ 8) .นนทบุรี:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

แผนปฏิบัติการว่าด้วยการลดปัญหาภาวะโลกร้อนกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2550-2555). สำนัก
สิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <http://environbasical-es-crma-blogspot.com/2008/09/1.html>.
20 มกราคม 2557.

ภาคผนวก

ตารางที่ ๑ ปริมาณขยะ ค่าใช้จ่ายเก็บขนขยะ ค่าธรรมเนียม และปริมาณขยะคาดการณ์ของกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.	ปริมาณขยะที่ ประมาณการใน ปี พ.ศ. 2543 (ตัน)	ร้อยละของขยะ ที่จะลดลงได้ จากการดำเนิน โครงการลด ขยะ (DSM)	ปริมาณขยะที่ ลดลง (ตัน)	ประมาณการ ปริมาณขยะจาก การดำเนินการ DSM (ตัน)	งบ ประมาณที่ จะประหยัดได้ (บาท)	ค่าใช้จ่ายในการ เก็บขนขยะ (บาท)	ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(1)	(2)	(3) = (1) * (2)	(4) = (1) - (3)	(5)	(6)	(7)
2528	1,189,980	-	-	-	-	-	-
2529	1,318,320	-	-	-	-	235,004,083	23,325,430
2530	1,368,102	-	-	-	-	245,948,072	25,887,426
2531	1,378,653	-	-	-	-	272,186,914	29,454,531
2532	1,314,327	-	-	-	-	302,859,182	31,729,213
2533	1,631,030	-	-	-	-	404,444,374	35,132,783
2534	1,752,200	-	-	-	-	495,966,368	41,806,089
2535	1,793,060	-	-	-	-	712,727,813	47,464,430
2536	2,291,454	-	-	-	-	781,452,987	49,767,359
2537	2,512,574	-	-	-	-	889,208,536	50,135,840
2538	2,541,537	-	-	-	-	1,017,331,868	65,516,323
2539	2,756,092	-	-	-	-	1,154,404,828	56,633,017
2540	3,039,544	-	-	-	-	1,276,433,233	62,162,593
2541	2,847,790	-	-	-	-	1,290,026,482	50,772,161
2542	3,281,350	-	-	-	-	1,797,153,361	57,335,158
2543	3,332,815	5	-	-	-	-	-
2544	3,553,640	6	213,218	3,340,422	106,609,200	-	-
2545	3,653,285	8	292,263	3,361,022	146,131,400	-	-
2546	3,755,120	8	300,410	3,454,710	150,204,800	-	-
2547	3,859,510	10	385,951	3,473,559	192,975,500	-	-
2548	3,965,725	12	475,887	3,489,838	237,943,500	-	-
2549	4,074,860	12	488,983	3,585,877	244,491,600	-	-
2550	4,185,820	14	586,015	3,599,805	293,007,400	-	-

พ.ศ.	ปริมาณขยะที่ ประมาณการใน ปี พ.ศ. 2543 (ตัน)	ร้อยละของขยะที่ จะลดลงได้จาก การดำเนิน โครงการลดขยะ (DSM)	ปริมาณขยะที่ ลดลง (ตัน)	ประมาณการ ปริมาณขยะจาก การดำเนินการ DSM (ตัน)	งบ ประมาณที่ จะประหยัดได้ (บาท)	ค่าใช้จ่ายในการ เก็บขนขยะ (บาท)	ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(1)	(2)	(3) = (1) * (2)	(4) = (1) - (3)	(5)	(6)	(7)
2551	4,299,700	14	601,958	3,697,742	300,979,000	-	-
2552	4,416,135	16	706,582	3,709,553	353,290,800	-	-
2553	4,534,760	16	725,562	3,809,198	362,780,800	-	-
2554	4,656,305	17	791,572	3,864,733	395,785,925	-	-
2555	4,780,405	17	812,669	3,967,736	406,334,425	-	-
2556	4,907,060	18	883,271	4,023,789	441,635,400	-	-
2557	5,036,635	18	906,594	4,130,041	453,297,150	-	-
2558	5,169,130	19	982,135	4,186,995	491,067,350	-	-
2559	5,304,180	19	1,007,794	4,296,386	503,897,100	-	-
2560	5,442,515	20	1,088,503	4,354,012	544,251,500	-	-
2561	5,583,770	20	1,116,754	4,467,016	558,377,000	-	-
2562	5,729,040	20	1,145,808	4,583,232	572,904,000	-	-
2563	5,877,960	20	1,175,592	4,702,368	587,796,000	-	-

หมายเหตุ:(1) ปริมาณขยะปี พ.ศ. 2528-2543 เป็นปริมาณขยะที่เก็บขนได้จริง และปี พ.ศ. 2544-2563 เป็น

ประมาณการปริมาณขยะที่จะเก็บขนได้ สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานครได้มีการปรับแผนการทำงานใหม่
ในปี พ.ศ. 2543 จึงได้มีการปรับประมาณการปริมาณขยะที่จะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร โดยปริมาณขยะ
ได้จากรายงานการศึกษาและทบทวนผังแม่บทโดยบริษัทที่ปรึกษา ธันวาคม 2542

(การศึกษานี้ได้แปลงหน่วยจากตันต่อวันเป็นล้านตันต่อปี)

(2) ร้อยละการลดและคัดแยกขยะนำกลับไปใช้ จากการศึกษาของกรมควบคุมมลพิษในปี พ.ศ. 2541
จากการคาดการณ์ โดยการศึกษา ของ SAPROF และจากร่างแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6 (พ.ศ.
2545-2549) การจัดการขยะของสำนักรักษาความสะอาด

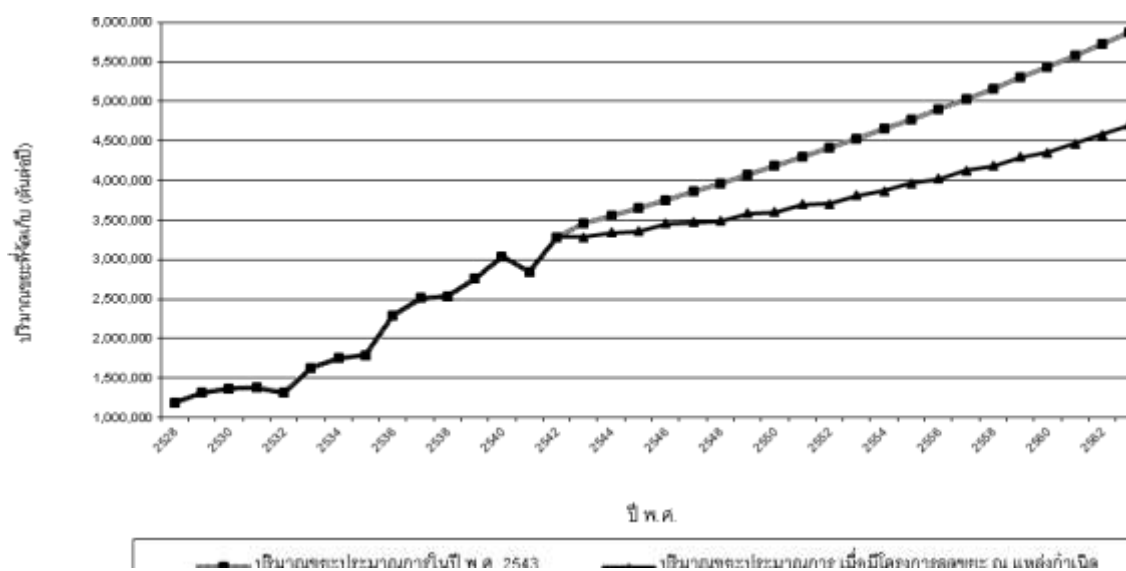
(3) ปริมาณขยะที่ลดลงจากการดำเนินโครงการลดปริมาณขยะ ณ แหล่งกำเนิด

(4) ปริมาณขยะกำจัด คือ ปริมาณขยะที่หักจากส่วนที่ผ่านการคัดแยก ณ แหล่งกำเนิดแล้ว ขนไปกำจัด
ที่สถานีขนถ่าย

(5) งบประมาณการเก็บขนขยะที่สามารถจะประหยัดได้จากการดำเนินโครงการลดปริมาณขยะ ณ
แหล่งกำเนิด โดยสมมติให้ค่าใช้จ่ายในการเก็บขน 500 บาทต่อตัน (เป็นตัวเลขค่าใช้จ่ายจริงใน
ปีงบประมาณ 2543 ที่มีค่าใช้จ่ายประมาณ 547 บาทต่อตัน)

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

รูปที่ ๒ ปริมาณขยะของกรุงเทพมหานครที่ประมาณการระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๖๓ เปรียบเทียบกับปริมาณขยะประมาณการ

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร.

ประวัติผู้เขียนเอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคล

ชื่อ	นายณัฐพงษ์ วิจิตรกุล
วันเดือนปีเกิด	22 เมษายน 2500
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 10530
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	ระดับ ปวส. วิทยาลัยเทคโนโลยี วิทยาเขตอุเทนถวาย
พ.ศ. 2529	ระดับ ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยจันทรเกษม
พ.ศ. 2541	ระดับ ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประวัติรับราชการ	
พ.ศ. 2539	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานโยธา 6 ฝ่ายโยธา สำนักงานเขตมีนบุรี
พ.ศ. 2549	ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7 หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาด- และสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองสามวา
พ.ศ. 2552	ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7 หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาด- และสวนสาธารณะ สำนักงานเขตหนองจอก
พ.ศ.2556	ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาด-

และสวนสาธารณะ สำนักงานเขตหนองจอก

รางวัลหรือผลงาน

พ.ศ. 2554 และ 2557

ได้รับการจัดอันดับมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม